॥३७॥ पुण्यमपिकेषांचिन्नत्राणायेत्याह गोप्रदानेनेति कृकलासत्वंसरठत्वं ॥३८॥ प्रीतिदायंदेवैर्दत्तंवरं सुष्वापसत्रफलंनाप्तवानित्यर्थः ३९ नदैवात्प्रत्याहृतमपितुभुजसंश्रयादेवेत्यर्थः ॥४०
किंदैवबलाच्छापमुत्सृजंतेकर्मणानअपितुकर्मणैवोत्सृजंतेनतुदैवबलादित्यर्थः ॥४१॥ पापंपापिनंप्रतिसर्वंऐश्वर्यादिकंगुणजातंलोकेप्राप्यउपेत्यापितंउत्सृजंतेइतियोजना तथाचाभाणकः
दैवेनदत्तंकर्मणानाशितमिति एतदेवस्पष्टयति लोभेति ॥४२॥ दैवस्यकर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ॥४३॥४४॥ कर्महीनःपाकरत्यादावप्रवृत्तः सुनिहितंपातालस्थंनिधिं नित्ययुक्तःअंजनादि
साधनोद्युक्तः ॥४५॥ व्यवएवगुणःस्वभावेयस्यतंरिक्तं व्ययगतमितिपाठेपिसएवार्थः निर्धनत्वान्नरैस्त्यक्तमपिसाधुंकर्मणासदाचारेणनिमित्तेनश्रद्धैकप्रियादेवाःसंश्रयंते स्वस्वभागार्थमुप

अज्ञानाद्ब्राम्हणंहत्वास्पृष्टोबालवधेनच ॥ वैशंपायनविप्रर्षिः किंदैवेननवारितः ॥३७॥ गोप्रदानेनमिथ्याचब्राम्हणेभ्योमहामखे ॥ पुरानृगश्चराजर्षिःकृकला
सत्वमागतः ॥३८॥ धुंधुमारश्चराजर्षिःसत्रेष्वेवजरांगतः ॥ प्रीतिदायंपरित्यज्यसुष्वापसगिरिव्रजे ॥३९॥ पांडवानांहृतंराज्यंधार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ पुनःप्रत्या
हृतंचैवनदैवाद्भुजसंश्रयात् ॥४०॥ तपोनियमसंयुक्तामुनयःसंशितव्रताः ॥ किंतेदैवबलाच्छापमुत्सृजंतेनकर्मणा ॥४१॥ पापमुत्सृजतेलोकेसर्वंप्राप्य
सुदुर्लभं ॥ लोभमोहसमापन्नंनदैवंत्रायतेनरं ॥४२॥ यथाग्निःपवनोद्धूतःसुसूक्ष्मोपिमहान्भवेत् ॥ तथाकर्मसमायुक्तंदैवंसाधुविवर्धते ॥४३॥ यथा
तैलक्षयाद्दीपःप्रह्रासमुपगच्छति ॥ तथाकर्मक्षयाद्दैवंप्रह्रासमुपगच्छति ॥४४॥ विपुलमपिधनौघंप्राप्यभोगान्स्त्रियोवापुरुषइहनशक्तःकर्महीनो
हिभोक्तुं ॥ सुनिहितमपिचार्थंदैवतैरक्ष्यमाणंपुरुषइहमहात्माप्राप्नुतेनित्ययुक्तः ॥४५॥ व्ययगुणमपिसाधुंकर्मणासंश्रयंतेभवतिमनुजलोकाद्देवलो
कोविशिष्टः ॥ बहुतरसुसमृध्यामानुषाणांगृहाणिपितृवनभवनाभंदृश्यतेचामराणां ॥४६॥ नचफलतिविकर्माजीवलोकेनदैवंव्यपनयतिविमार्गं
नास्तिदैवेप्रभुत्वं ॥ गुरुमिवकृतमग्र्यंकर्मसंयातिदैवंनयतिपुरुषकारःसंचितस्तत्रतत्र ॥४७॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंमयावैमुनिसत्तम ॥ फलंपुरुष
कारस्यसदासंदृश्यतत्त्वतः ॥४८॥

जीवंतीत्यर्थः ततश्चश्रेष्ठैःफलैरेतंयोजयंतीत्याह भवतीति विशिष्टत्वमेवाह बह्विति समृध्याउपेतं गृहाणिगृहं बहुत्वमार्षं पितृवनभवना
भंस्मशानगृहतुल्यं अमराणांअमरैः ॥४६॥ विकर्माकर्महीनः नचफलतिफलंतृप्त्यादिकंनप्राप्नोति नापिकेवलंदैवंविमार्गगामिनंनरंव्यपनयतिविमार्गादन्यत्रनयति अतएवदैवेप्रभु
त्वंनास्ति किंतुदैवंकर्तृकर्मसंयातिपुरुषकारमनुसरति गुरुंशिष्यइवेत्यर्थः अतएवपुरुषकारोयत्रयत्रविषयेसंचितःसम्यगनुष्ठितस्तत्रतत्रदैवंनयतिआविर्भावयति पुरुषकारेण
सिद्धेर्थेलोकोदैवानुकूल्यादेतत्सिद्धमितिवदतीत्यर्थः गुरुमित्यत्रअनुपहतमदीनंकामकारेणदैवमितिपाठेकामकारेणइच्छयायत्रपुरुषकारःसंचितस्तत्रैवदैवंअदीनमनुपहतंचेति
नयतिज्ञापयतीत्यर्थः ॥४७॥ संदृश्यसम्यक्योगजदृष्ट्याऽनुभूय ॥४८॥

Digitized by Google